

het Boldina was, de meid van den pastor, dan of hij het zelf was. Het kon hem ook niet schelen. Het sprak:

— „Ja, er zijn veel goede dingen, van eten en van drinken wegens. Den Maandag staat gij op, en gij hebt in uw mond een smaak die slecht is: van hout of van koper, gelijk gij wilt. Maar gij hebt gij koffie, heete koffie, en dat spoelt door. Koffie is altijd goed, zelfs als gij bij ongeluk uw pruim tabak ingezwolgen hebt, en hij smaakt den Maandag 't beste. Gij drinkt hem, met uwe stuiten, al gaat den appetijt niet, 's Maandags. 't Is daarom dat een sneedje vet vleesch goed is, dien dag, 's noens, en zout smaakt bij uwe aardappels. De aardappels moeten niet al te veel bloemen: als zij zijn gelijk eiërs, dan smaken zij haast gelijk eiërs, nietwaar. En als gij 's winters niet werkt en 's noens niets dan aardappels krijgt, dan moeten zij goed zijn, maar dan worden zij al slecht. Maar g'hebt gij uwen pap en die is altijd goed; 't is gemakkelijk. En 's avonds hebt gij uwe aardappels, met wat salade daarin gesneden en de zure saus met kaantjes. Heel 't dorp riekt ervan, 's avonds, en gij zoudt gij niet moe gewerkt zijn, dat gij er nóg honger zoudt van krijgen.

„Den Dinsdag is dat hetzelfde haast. Maar gij zult gij misschien geen spek hebben 's noens. Maar dan hebt gij, naar 't seizoen, princessen, stampsel met kool, of roode kool ook al eens. De rijke menschen eten sala zonder zure saus; maar daar moet gij een kop voor op hebben! Sala is flauwe kost. Erwtten, ja, dat is beter, maar de beste gaan naar stad, voor de rijke menschen, en een boeremensch met zich content stellen met de dikke. Maar roode kool is het best; dat is zuur, en gij gevoelt het lang op de maag.

„Den Woensdag, ahwel, dat is weer hetzelfde nietwaar; en den Donderdag ook. Maar gij eet aleens een appel ook. De aardbeziën gaan naar den markt. Aal-beziën en stekel-beziën zijn bucht voor de kinderen. En al de andere vruchten worden op den boom verkocht, en de vruchten van den

vlier-struik aan Mijnheer de pastor; daar maakt Boldina siroop van voor zijn borst, zegt zij. Maar een mensch heeft allicht een appel. Te noen-stonde vliegt, om iederen appel van den boom, in geweldigen vaart, een appel-bie. En 's avonds hangen zij in een kleed van dansende muggen. En zij zijn goed zuur, tegen den dorst.

„Den Vrijdag is het markt-dag. Gij gaat naar stad. Gij drinkt een koelen druppel; dat is geen mis-bruik, als gij er maar twee drinkt. En gij drinkt ook een kapperke bier. 's Middags eet gij zoete-melk-pap met brokken, en gij krijgt een ei bij uw aardappels. En de reste van den dag deugt gij voor niets meer. En 's avonds eet gij een natten haring, die zout is.

„Den Zaterdag-ochtend is het brood zoo droog als een schorse. Gij smaakt beter dat het naar gruis smaakt. Maar den Zaterdag-avond eet gij al van 't versche brood, dat heel het huis overeind zet van zijn geur. En 't blijft goed op de maag liggen gelijk een wafel, en het slaat al 'nen keer zuur op.

„En zoo komt de Zondag. Er zijn er die al druppels stekken van vóór de Hoog-mis. Maar dat hebt gij nooit gedaan; gij hebt gewacht tot ná de Hoog-mis, omdat gij goed stond met den pastor. De anderen zijn van de andere klieke, en zij blijven langs achteren staan in de kerk. Maar gij zit langs voren, en gij wacht tot de secretaris buiten is, om óók buiten te gaan. En dan gaat gij, nietwaar, een druppel drinken in de „Doopvonte”, niet méér dan éenen te gelijk, tenzij als gij gelijk een worm hadt in uw maag: dan drinkt gij een druppel rhabarber; dat is bitter gelijk beer, dien gij ook moet proeven vóór gij hem koopt. Maar 't is goed voor den worm, en voor alles. — Gij zijt nooit een groote lief-hebber geweest van het bolspel. En jassen, den Zondag-morgen, dat gaat gelijk niet: zij blijven allen recht staan, en ge kunt gij op uw gemak niet zitten, en op uw gemak niet peinzen op uw kaarten. Wat doet gij dan? Ah, ge drinkt gij nóg een druppel. En dan gaat gij eens uw land rond,